

Prioriteiten voor het sociaal beleid

Pleidooi voor het verder investeren in structureel armoedebeleid in Zuid-West-Vlaanderen

Op basis van gesprekken bij A'Kzie, Welzijnsschakel De Ketting, Psychosociaal Revalidatiecentrum De MaRe, activiteitscentrum trACee, leefgroep De Boeg (Heilige Familie), Welzijnsschakel De Spie

PUBLICATIEDATUM

juni 2018

CONTACT

Karen Viaene

Karen.Viaene@samenlevingsopbouw.be

0474 91 96 27

ONDERTEKENAARS

- Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen
- A'Kzie
- Athena campus Drie Hofsteden
- ABVV West-Vlaanderen
- ACV West-Vlaanderen
- ATD Vierde Wereldbeweging
- Bond Moyson West-Vlaanderen
- Basisschool Sint Jozef
- CAW Zuid-West-Vlaanderen
- Huurdersbond West-Vlaanderen
- Logo Leieland
- Open School voor volwassenen VZW Kortrijk-Roeselare
- Unie der Zorgelozen
- Vormingplus Midden en Zuid West-Vlaanderen
- vzw de Kier
- Welzijnsschakel De Ketting
- Welzijnsschakels
- Welzijnszorg

VAN EEN NOTA VOOR CENTRUMSTAD KORTRIJK NAAR EEN NOTA VOOR DE REGIO ZUID-WEST-VLAANDEREN

Samenlevingsopbouw besliste om in West-Vlaanderen prioriteitennota's te maken voor de centrumsteden Brugge, Oostende, Roeselare en Kortrijk. Tijdens de gesprekken in Kortrijk was het opvallend dat telkens ongeveer 25% van de aanwezigen niet in de stad woonde, maar wel in de regio. Heel wat zaken die mensen aanhaalden zijn ook niet (langer) enkel lokale materie.

Vandaar dat we ons met deze nota richten naar alle lokale besturen uit de regio, en naar de regionale speler W13. Doordat de meeste gesprekken in Kortrijk hebben plaatsgevonden, staan in deze nota vooral 'goeie praktijken' uit Kortrijk. Uiteraard is ons pleidooi om deze, en ook andere goeie praktijken uit andere gemeenten – regionaal uit te rollen. W13 kan hier op verschillende terreinen een rol opnemen als forum voor overleg of als facilitator.

INHOUD

1. De strijd tegen armoede blijft een beleidsprioriteit	4
2. Voldoende inkomen voor een menswaardig bestaan	5
3. Betaalbaar en kwaliteitsvol wonen voor iedereen	6
4. Een emanciperend activeringsbeleid	7
5. Community building: samenleven in (super)diversiteit	8
6. Iedereen heeft recht op vrije tijd	9
7. Gezondheidszorg: arm maakt ziek – ziek maakt arm	10
8. Dienstverlening wanneer het nodig is en met respect	11
9. Onderwijs als hefboom voor een menswaardig leven	12

1. DE STRIJD TEGEN ARMOEDE BLIJFT EEN BELEIDSPRIORITEIT

In Kortrijk is er veel voor mensen in armoede, Kortrijk scoort goed voor zo een kleine stad, er is veel beweging rond armoede.

Vanuit A'Kzie hebben we het gevoel dat er beter naar ons is geluisterd, meer openheid is.

Kortrijk zette, net als heel wat andere gemeenten uit de regio, de voorbij jaren sterk in op het bestrijden van armoede. Het voeren van een armoedebeleid op basis van een integraal armoedeplan is volgens ons een goeie praktijk die navolging verdient.

Maak dus van een krachtdadig sociaal beleid een topprioriteit. Zet de hefboomen die elk lokaal bestuur heeft maximaal in om het fundamentele probleem dat armoede is te bestrijden en een beleid van herverdeling, solidariteit en structurele uitbouw van rechten te realiseren. We vragen opnieuw **een stevig luik armoedebestrijding in de meerjarenplanning**, met concrete en becijferde voorstellen waarvoor een strak tijdspad wordt uitgetekend.

Sterke, kritische en autonome middenveldorganisaties zijn voor lokale besturen de best denkbare bondgenoten om deze ambities stapsgewijs te helpen realiseren. En uiteraard dient ook de **ervaringsdeskundigheid van mensen** in maatschappelijk kwetsbare posities voluit benut te worden. Voor ons geldt participatie als een noodzakelijk cement voor onze 21ste -eeuwse democratie. Voorbeelden zoals food act en de brugfiguren tonen dat met een sterke samenwerking goede resultaten kunnen worden bereikt.

W13 is een belangrijke regionale speler die voor de hele regio Zuid-West-Vlaanderen een stevig armoedebeleid kan ondersteunen.

2. VOLDOENDE INKOMEN VOOR EEN MENSWAARDIG BESTAAN

Inkomen is de basis. Als dat te laag is, geraak je met al de rest in de problemen.

Als je een goed inkomen hebt, kan je meer andere dingen doen zoals ontspanning en gezondheidszorg en dat maakt het leven makkelijker.

Mijn man werkt en ik sta op invaliditeit. Op zich is ons inkomen niet laag, maar met iedere maand 350 euro kosten alleen al voor de apotheker is het toch iedere maand rekenen en tellen.

De meeste vervangingsinkomens – zowel in de sociale zekerheid (bv. werkloosheidsuitkering) als vanuit sociale bijstand (bv. leefloon) – zijn te laag om de eindjes aan elkaar te knopen. Ze blijven ook onder de Europese armoedegrens.

We roepen de politici uit Zuid-West-Vlaanderen op om **op het federale niveau te pleiten voor het verhogen van de minimuminkomens**. In afwachting van een federale verhoging verhogen de OCMW's de laagste inkomens door het **toekennen van aanvullende steun tot aan het niveau van de wetenschappelijk vastgestelde budgetstandaard**. Lokale besturen stellen iedereen die op hun grondgebied verblijft op die manier in staat een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

De aanvullende steun van OCMW's wordt *ook voorzien voor andere groepen dan leefloongerechtigden* met een (middelen getoetst) inkomen beneden de budgetstandaard: werklozen, gepensioneerden of mensen met een laag inkomen uit arbeid (zelfstandig of in dienstverband).

Remi is een tool voor ocmw's waarmee op maat van iedere client een referentiebudget voor een menswaardig inkomen kan worden berekend. **We vragen regionale afspraken over op welke manier REMI wordt toegepast.**

Het is bij het toekennen van voordelen belangrijk om naar **het reële inkomen** van mensen te kijken. Mensen die schulden afbetalen, bijvoorbeeld via een collectieve schuldenregeling, hebben een pak minder besteedbaar inkomen, en daar wordt niet altijd rekening mee gehouden. We vragen ook dat extra kosten, bijvoorbeeld medische kosten, mee in het vizier worden genomen.

Vermijd de opbouw van schulden. Voor alle onbetaalde facturen waar een lokaal bestuur bij betrokken is (ziekenhuizen, bibliotheek, parko, scholen,...), vragen we dat er **geen incassobureaus worden ingeschakeld voor er een aanbod vanuit de hulpverlening** (OCMW of CAW) is gedaan. De samenwerking met AZ Groeninge geldt hier als goed voorbeeld.

Door de combinatie van lage inkomens en hoge huurprijzen delen mensen soms noodgedwongen een woning, zonder dat ze echt samenwonen. We vragen **soepelheid bij het behouden van het statuut van alleenstaande** wanneer mensen in hetzelfde huis wonen uit noodzaak. Een voorbeeld van een goede praktijk op dat vlak is het beschut wonen in Menen waar het kan.

3. BETAALBAAR EN KWALITEITSVOL WONEN VOOR IEDEREEN

Sociale huisvesting is de beste oplossing, maar het duurt zo lang. Bij een SVK geraak je sneller binnen, maar als je moet leven van een leefloon is het daar wel duur.

Onze (sociale) woning vertoont veel gebreken, herstellingen laten op zich wachten. Ze beloofden ons vanalles maar nu zijn ze daar gefusioneerd. Gaan ze daar nog weten wat aan ons beloofd werd?

Door tekort aan woningen worden de woningen die niet in orde zijn toch verhuurd en aangenomen. Wat moet je anders?

Die renovatiebegeleiders en de energiesnoeiers doen echt goed werk, ik zou het iedereen aanbevelen.

De huisbaas vroeg mijn nationaliteit. Nederlands, zei ik. Op het einde van het gesprek vroeg hij mijn naam. Toen hij die hoorde, zei hij 'dat is toch geen naam van bij ons', en het gesprek was afgelopen.

De lokale besturen zetten verder in op renovatiebegeleiding, voor kopers en verhuurders

De renovatiebegeleiders in de regio doen heel goed werk; we vragen om daar zeker verder op in te zetten. Een extra mogelijkheid om aan kwaliteitsversterking op de private huurmarkt te doen is het conformiteitsattest gratis maken voor verhuurders en de leegstandstaks zeker hoog genoeg houden.

Woningkwaliteit: de huurder mag niet de dupe zijn

Het gebeurt te vaak dat huurders noodgedwongen in een slechte woning moeten blijven wonen, ook na een woningonderzoek dat gebreken vaststelt. Huurders hebben vaak te beperkte financiële mogelijkheden om een alternatief te vinden. Lokale besturen moeten inzetten op eventuele herhuisvesting en werk maken van een herstelverplichting voor de eigenaar.

De lokale besturen creëren extra sociale huisvesting (bovenop sociaal objectief) en voorzien in voldoende renovatie en onderhoud van het bestaande sociale patrimonium

We horen dat mensen zelfs niet meer inschrijven bij een SHM, ontmoedigd als ze zijn door de lange wachttijden. Ook horen we heel wat klachten over de kwaliteit van de woningen die nog niet gerenoveerd zijn.

De lokale besturen voeren de strijd op tegen discriminatie op de private huurmarkt

Het is belangrijk om ook in Zuid-West-Vlaanderen de strijd op te voeren tegen discriminatie van maatschappelijk kwetsbare gezinnen en alleenstaanden (die het vaak heel moeilijk hebben) op de private huurmarkt – zowel via controle en sanctionering als via vorming en sensibilisering van private verhuurders en immokantoren. Praktijktesten vormen hierin een effectief instrument. De regio Zuid-West-Vlaanderen heeft met de woonclub een werking die hier op zou kunnen inzetten. Ook het huurgarantiefonds biedt hier perspectieven (we merkten in het verleden dat de resettlementprocedure deuren opende bij eigenaars). Verder dient er blijvend geïnvesteerd te worden in de ondersteuning van huurders in de zoektocht naar een betaalbare woning via de uitbreiding van het systeem van de woonclub of de inzet van woonbuddy's.

Pleidooi voor het behouden van de nachtopvang

De permanente nachtopvang heeft helaas zijn noodzaak bewezen. We vinden het belangrijk dat – zolang er nood aan is – dit aanbod beschikbaar blijft voor diegenen die het zwakst staan in onze samenleving.

4. EEN EMANCIPEREND ACTIVERINGSBELEID

Vrijwilligerswerk moet een vrijwillige keuze blijven, en het zijn mensen die waardering verdienen. Geen gedwongen vrijwilligerswerk onder voorwaarden zoals om een uitkering te kunnen behouden.

In De Waak moet je even snel werken als in de fabriek, en ik kan vergelijken. Maar ze hebben meer geduld met ziekte, in de privé zou ik al lang ontslagen zijn doordat ik zo veel ziek ben.

Er is meer begeleiding nodig in de zoektocht naar werk, zeker bij fysieke of medische belemmeringen.

In het huidige activeringsbeleid staat de integratie op de reguliere arbeidsmarkt centraal. Wie daar ondanks alles niet aan kan voldoen, wordt met de vinger gewezen en voelt de druk van sancties. Men gaat er van uit dat werkzoekenden bijna per definitie een foute arbeidsattitude hebben en enkel naar werk zoeken als er een stok achter de deur is. Werkloosheid is echter een complex en structureel probleem dat iedereen kan overkomen. We erkennen dat het verrichten van arbeid een belangrijke schakel is om deel uit te maken van de samenleving, maar het is niet de enige manier zoals het vaak wordt vooropgesteld.

Naast deze professionele activering is er ook een sociaal activeringsbeleid ontstaan waarbij maatschappelijke integratie de doelstelling is. Het bevorderen van de maatschappelijke deelname van kwetsbare groepen aan de samenleving is een lovenswaardige doelstelling. Wanneer deze echter binnen een rechten- en plichtendiscours wordt geplaatst, krijgt het een ander effect. Mensen moeten in ruil voor hun uitkering blijf geven dat ze zich nuttig inzetten en dus een tegenprestatie leveren. Mensen vinden het ook belangrijk dat vrijwilligerswerk mag beloond worden, zonder dat men dreigt zijn uitkering te verliezen.

We vragen de VDAB en lokale overheden te streven naar een emanciperende activering waarbij het **verrichten van vrijwilligerswerk gefaciliteerd wordt en uitkeringen er niet voorwaardelijk aan gemaakt worden**. Daarbij stellen lokale overheden zich tot doel om het aantal schorsingen te herleiden tot nul. Verder is het belangrijk om voldoende individuele begeleiding te blijven aanbieden, een goed voorbeeld is bijvoorbeeld 't werkt.

Discriminatie van mensen die geen 'Vlaamse' naam hebben blijkt bij interimbureaus helaas ook voor te komen. **Praktijktesten en mystery calls** kunnen ingezet worden op lokaal niveau **om subtiele en minder subtiele vormen van discriminatie op te sporen**. Dit kan **ook binnen het beleidsdomein arbeid**. Deze praktijktesten werken **sensibiliserend** en vormen een goede basis voor dialoog met de betrokken actoren. Tegelijk bieden ze meer mogelijkheden om **waar nodig te sanctioneren**.

Het is volgens ons ook belangrijk om mensen die de Nederlandse taal nog niet (goed genoeg) spreken kansen te bieden om in combinatie het werken en leren van de Nederlandse taal te combineren. Veel mensen leren net de taal in hun job, zeker als er daar de mogelijkheid tot interactie is.

5. COMMUNITY BUILDING: SAMENLEVEN IN (SUPER)DIVERSITEIT

Ik woonde toen in een wijk met een heel slecht imago. Als ik ergens mijn adres moest opgeven zag ik ze al kijken...

Het is goed dat er zoveel te doen is in de Zonnewijzer, en dat je daarvoor dan punten krijgt op je uitpas. Er zijn wel nog mensen die denken dat dat enkel voor oude mensen is.

Ook in Zuid-West-Vlaanderen zijn er buurten waar het recht op een leefbare woonomgeving onder druk staat en is het belangrijk om zowel de buurt als de burgers die er wonen te versterken. Een aanbeveling voor de toekomst is zeker om nieuwe sociale woningen te spreiden over de stad, in plaats van ze in grote wijken te groeperen. Al moeten we hier zeker bij vermelden dat het niet enkel wijken zijn met veel sociale woningen waar de leefbaarheid onder druk staat.

We zien veel wijkgerichte inzet in de regio, dat wordt gewaardeerd.

Laagdrempelige basisvoorzieningen in een wijk die multifunctioneel gebruikt kunnen worden, vormen een grote troef om buurten te versterken. Ze vormen een publieke infrastructuur die het sociaal weefsel ondersteunt. **Mensen kunnen elkaar ontmoeten en netwerken versterken**. Het gaat om een infrastructuur waar meerdere diensten en organisaties een aanbod voorzien en een gezamenlijk engagement voor de wijk opnemen. Dit stimuleert sociale integratie van verschillende groepen door ontmoeting en ondersteuning. We zien veel initiatieven in Kortrijk en de ruimere regio, maar merken op dat veel plekken op dezelfde momenten toegankelijk zijn, en dat er veel minder aanbod is in het weekend..

Een voorbeeld hiervan is de Sint-Janswijk waar de V-texsite een belangrijke rol speelt bij het ondersteunen van het sociaal weefsel. Het is een stuk publieke ruimte bij uitstek. Door de plannen om dit terrein te 'ontwikkelen' komt de bestaanszekerheid ervan op de helling te staan. De ruimte wordt op vandaag gebruikt door tal van organisaties die samen voor heel wat dynamiek zorgen.

Diversiteit gaat uiteraard niet vanzelf, het is belangrijk om voldoende aandacht te hebben voor diverse groepen (bvb jongeren, mensen van andere afkomst,...) en met ieders noden rekening te houden wanneer de programmatie van activiteiten wordt gemaakt.

Verder willen we de nood aan betaalbare zalen om iets te vieren signaleren. Voor mensen die leven met een heel beperkt inkomen is het vieren van huwelijken, geboortes, kinderfeesten erg moeilijk. Bestaande infrastructuur voor zulke gebeurtenissen openstellen aan een beperkt tarief voor mensen met een laag inkomen zou een grote stap vooruit zijn.

6. IEDEREEN HEEFT RECHT OP VRIJE TIJD

De UiTPAS krijgt 3 sterren en zorgt ervoor dat we meer buiten komen. Er is dat hier iemand komen uitleggen, en nu gebruik ik die UiTPAS regelmatig.

Misschien moeten we eens nadenken over een UiTPAS met verschillende tarieven nu is het alles of niets. En zo komen misschien meer mensen in aanmerking? (80/20, 60/40, 50/50)

Het is jammer dat die UiTPAS stopt aan de grenzen van de gemeente. Of hoe zit dat juist in elkaar?

Het zou goed zijn als je met je UiTPAS ook bij verenigingen zou terecht kunnen.

Deelname aan cultuur, aan jeugdwerk en aan sportactiviteiten is een recht voor iedereen. Dat zegt zelfs de grondwet. Het is dus de plicht van de overheid om hier garant voor te staan. In het begin van 2008 keurde het Vlaams parlement het participatiedecreet goed. Dit decreet zorgt ervoor dat alle gemeenten in Vlaanderen bijkomende middelen kunnen ontvangen om de vrijetijdsparticipatie van mensen in armoede te bevorderen. De voorwaarde is duidelijk: plaatselijk een “afsprakennota vrijetijdsparticipatie” tot stand brengen. Deze nota geldt als een soort contract waarin alle belangrijke lokale partners samen afspraken maken. Het lokaal bestuur realiseert in samenspraak met het OCMW en organisaties en/of verenigingen die mensen in armoede in hun werking als doelgroep hebben, een lokaal netwerk vrije tijdsparticipatie. Dit lokaal netwerk heeft als opdracht de participatiedrempels voor personen in armoede op het vlak van cultuur, jeugdwerk en sport weg te werken.

We houden een pleidooi om **de toekenningscriteria die Kortrijk hanteert voor het toekennen van de UiTPAS** (verhoogde tegemoetkoming en schuldenlast bekijken) **uit te breiden naar de hele regio.**

Zorg verder ook voor nog **meer keuze**, overtuig nog meer aanbieders om in de UiTPAS te stappen. Er is weinig zo divers als de ontspanningsnaden van mensen... We pleiten ook voor een goede samenwerking met het reguliere verenigingsleven, die mensen in armoede niet als expliciete doelgroep hebben. Zo wordt er geen scheiding gemaakt tussen verschillende sociale klassen en worden ontmoetingskansen gecreëerd.

Het is ook belangrijk dat het aanbod blijvend wordt toegelicht aan belanghebbenden. De rol van een vrijetijdslot is hierin niet te onderschatten.

Verder is er blijvende aandacht nodig voor randvoorwaarden om vrije tijd te kunnen beleven: mobiliteit (met het openbaar vervoer geraakt men 's avonds niet altijd thuis), kinderopvang,...

Het houden van huisdieren is voor veel mensen ook een bron van ontspanning. De nood aan betaalbare dierenartsen werd door verschillende mensen gesignaleerd.

7. GEZONDHEIDSZORG: ARM MAAKT ZIEK – ZIEK MAAKT ARM

*Het Derde betalers systeem maakt dat je iets gemakkelijker naar de arts stapt.
Waarom is dit niet een algemene regel voor artsen, tandartsen, psychologen enz.?*

*Naar een psycholoog of diëtist gaan is echt duur. In Roeselare is er nu ook een
eerstelijnspsycholoog, dat lijkt ook voor hier een goed idee.*

Wanneer komt er een wijkgezondheidscentrum in Kortrijk?

Geef een **brede invulling** aan het thema gezondheidszorg. Want naast natuurlijke aanleg hebben ook omgevingsfactoren, de organisatie van gezondheidsvoorzieningen en de leefstijl een grote invloed op de gezondheid van mensen.

Betrek kansengroepen en sociale organisaties bij de totstandkoming van een lokaal beleid rond gezondheid en gezondheidszorg. Hierdoor worden soms ook drempels zichtbaar, bijvoorbeeld de vaststelling dat heel wat alleenstaande mensen met kinderen of huisdieren noodzakelijke zorgen uitstellen door gebrek aan gepaste opvang voor hun kind of huisdier.

De lokale besturen zoeken oplossingen voor mensen die thuisloos zijn en daardoor niet meer binnenraken in een psychiatrisch ziekenhuis.

Promoot de derdebetalersregeling zowel ten aanzien van artsen en tandartsen (die bovendien mogen rekenen op administratieve ondersteuning vanuit lokale besturen) als ten aanzien van patiënten (met extra aandacht voor maatschappelijk kwetsbare groepen).

Aanbevelingen voor de lokale ziekenhuizen:

- zorg dat er **meer geconventioneerde specialisten** ter beschikking zijn
- werk ook met het derdebetalerssysteem zoals bij de huisartsen

Stimuleer de opstart en werking van wijkgezondheidscentra.

Wijkgezondheidscentra (WGC's) zijn multidisciplinaire groepspraktijken die werken volgens het forfait. Deze centra werken met meerdere huisartsen die teams kunnen vormen met disciplines als kinesitherapie, maatschappelijk werk, ... Op die manier staan ze borg voor zorg die veel meer vraaggericht is en die bovendien kostenefficiënter is dan de traditionele aanpak toelaat. In navolging van Oostende, Brugge en Menen wordt in Kortrijk **minstens één wijkgezondheidscentrum** opgestart.

8. DIENSTVERLENING WANNEER HET NODIG IS EN MET RESPECT

Soms zijn er mogelijkheden of tegemoetkomingen, maar dit moet je dan weten en hoe kom je dit te weten?

Het is belangrijk om respect te ervaren, om het gevoel van vernedering en gedwongen dankbaarheid weg te nemen. Velen doen hun best en proberen er alles aan te doen om te voorkomen dat ze als een profiteur gezien zouden worden, maar soms lukt het gewoon niet...

De lokale besturen in de regio garanderen op hun grondgebied een toegankelijk hulp- en dienstverleningsaanbod dat rechthebbenden actief opspoor, hen informeert en er voor zorgt dat elke rechthebbende zijn rechten realiseert.

Het lokale bestuur zet minimaal in op:

- Het nemen van verantwoordelijkheid en het bewaren van het overzicht: tussen aanbieders van hulp- en dienstverlening, de verschillende verantwoordelijke beleidsniveaus,..
- Automatische toekenning van rechten
- Verspreiden van toegankelijke informatie over het aanbod van hulp- en dienstverlening en het gebruiken van duidelijke en klare taal.

Het OCMW garandeert haar maatschappelijk werkers **voldoende tijd voor een kwalitatieve dienstverlening**, zodat de rechthebbenden op hulp- en dienstverlening kunnen rekenen op een persoonlijke benadering met een huisbezoek wanneer dit aangewezen is, een sociale activering, een volledig rechtenonderzoek en nazorg.

In de regio zagen we de voorbije tijd tal van goede voorbeelden: casemanagers voor de jeugd (1 hulpverlener die het overzicht bewaart), een OCMW-medewerker die outreachend aanwezig is voor alle problemen met facturen, Sien en Sien online,...

Belangrijk is ook dat dienstverlening beschikbaar is voor wie er nood aan heeft, en de wachttijd zo kort mogelijk is. Voor veel mensen is hulp vragen niet evident, als ze die stap dan zetten is het belangrijk dat er zo snel mogelijk een antwoord op de hulpvraag kan geboden worden. Realiteit op vandaag is dat wie geld heeft direct geholpen kan worden (via privé-initiatieven) en wie niet over die middelen beschikt **dikwijls lang moet wachten**.

Ook het belang van basiswerkingen zoals A'Kzie maar ook andere laagdrempelige ontmoetingsplekken (welzijnsschakels, inloop, initiatieven binnen geestelijke gezondheidszorg,...) van waaruit kan doorverwezen worden, is niet te onderschatten. Vaak is dit voor mensen een eerste aanspreekpunt van waaruit heel laagdrempelig wordt doorverwezen naar de reguliere hulpverlening. Het is dus cruciaal dat lokale besturen basiswerkingen (blijven) ondersteunen.

Tot slot: digitalisering biedt heel wat kansen, maar is niet voor iedereen evident. Het is belangrijk dat diensten ook maximaal toegankelijk zijn voor wie niet over de nodige digitale vaardigheden of geschikte apparatuur beschikt.

9. ONDERWIJS ALS HEFBOOM VOOR EEN MENSWAARDIG LEVEN

Het is zo goed dat de brugfiguren er zijn in het lager onderwijs. Zou dat ook niet kunnen in het secundair?

Onderwijs wordt beschouwd als dé hefboom op weg naar een menswaardig leven en tegen sociale achterstelling. Helaas vallen vooral maatschappelijk kwetsbare kinderen nog steeds uit de onderwijsboot. Scholen krijgen elke dag leerlingen met een heel diverse achtergrond over de vloer. Leerkrachten en directies hebben de professionele verantwoordelijkheid om mee te werken aan gelijke onderwijskansen voor al die kinderen. Maar hoe realistisch is het om te verwachten dat deze mensen de expertise en energie hebben om dat alleen aan te kunnen?

Lokale besturen zorgen ervoor dat ze in de eigen gemeente een netwerk opzetten met het oog op het samenspel tussen gezin, school en samenleving. Ze zorgen voor de regie om tot een intensieve en kwalitatieve samenwerking te komen tussen gezin, school en (lokale) samenleving. Deze integrale aanpak heeft een positief effect op de maximale ontwikkeling van ALLE kinderen, verhoogt de betrokkenheid van de gezinnen en versterkt de leerkrachten in hun kerntaak.

Het **werk van de brugfiguren in Kortrijk wordt erg gewaardeerd**, we houden hier een pleidooi om dit ook **uit te breiden zowel naar naar andere scholen in de regio als naar het secundair onderwijs**. Ook de schoolcheques bewijzen hun waarde, we vragen om die voor bepaalde dure richtingen (veelal in het technisch en beroepsonderwijs) nog uit te breiden.

De digitalisering is ook in het onderwijs ten volle doorgedrongen. Helaas beschikt niet iedere leerling over toegang tot een computer met internetverbinding. We vragen voldoende openbare plekken waar jongeren van deze infrastructuur gebruik kunnen maken, de bibliotheek is hier een goed voorbeeld. Uiteraard blijft het beter dat jongeren binnen hun thuissituatie hun schoolwerk kunnen maken. Het is een uitdaging maar we hopen dat er creatief wordt nagedacht om de digitale kloof te dichten. Zowel wat betreft aanschaf computer als het ter beschikking stellen van betaalbaar (betrouwbaar) internet.

De lokale overheden stimuleren de opmaak van een gemeenschappelijk charter voor een eerlijk en doorzichtig kostenbeleid in alle lokale scholen.

Tot slot nog enkele aanbevelingen over wat in het onderwijs aan bod wordt gebracht. Informatie over psychische gezondheid en kwetsbaarheden kan een meerwaarde zijn voor heel wat leerlingen, in het bijzonder voor die leerlingen die op dat moment moeilijkheden ervaren (bijvoorbeeld emoties leren herkennen en benoemen, waar kan je terecht met problemen). Ook het aanbieden van vorming rond armoede als verplicht vak in de opleidingen sociaal werk en lerarenopleidingen kan op termijn heel wat vooroordelen die op vandaag leven ten opzichte van mensen in armoede wegnemen.
